

Koudelka se na nás kření, že má frčku k povýšení... Jan Schneider ke kauze „BIS poslouchala Zemana pro Američany“

- CZ24 News | 7. února 2023

ČESKO: Manekýn s generálskými prýmkami, vyjádřil se veterán disentu i českého zpravodajství Jan Schneider k novému prezidentu Petru Pavlovi. Obává se jeho nulové zkušenosti s demokracií a obavy podle něj potvrzují první kroky, které ještě neinaugurovaná hlava státu předvedla.

Petr Pavel začal úřadovat ještě před složením slibu prezidenta. Večeře ústavních činitelů, telefon s prezidentkou Tchaj-wanu či schůzka s ředitelem BIS. Jak jeho první kroky po zvolení vidíte? Budeme mít mimořádně aktivní hlavu státu?

Máme spíše mimořádně atraktivní hlavu státu, manekýna s generálskými prýmkami, a to je asi tak všechno, co se o tom dá říci kladného, a týká se to estetické stránky.

Krásně hubatá Klára Samková to řekla naplno – ten člověk nebyl ani zastupitelem v Horní Dolní. Jeho zkušenosti se zastupitelskou demokracií jsou nulové. Jako voják se před třiceti lety choval na Balkánu statečně. V bruselské centrále NATO ale dělal předsedu, nikoliv velitele. A jelikož se v armádě velí, tak byl zase jen ceremoniářem a funkcionářem, jako kdysi ještě v československé lidové armádě byl taky jakýmsi předsedou jakési organizace jakési strany – ale to všechno už je pryč, už to prý všechno odnesl čas, jen ty funkcionářské zkušenosti zůstávají, protože jsou univerzální a hodí se za jakéhokoliv režimu, který není příliš demokratický.

Pokud jde o večeři s ústavními činiteli, tam celkem o nic nejde. Telefonovat ovšem s cizím státním představitelem a avizovat nějaké postoje české zahraniční politiky, to je už zcela mimo rámec nejen dobrých mravů, a podle bývalé ministryně spravedlnosti Marie Benešové by to mohlo naplnit skutkovou podstatu § 328 trestního zákoníku, zvaného „Přisvojení pravomoci úřadu“, v němž se píše, že „kdo neoprávněně vykonává úkony, které jsou vyhrazeny orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jinému orgánu veřejné moci, nebo kdo vykoná úkon, který může být vykonán jen z moci úřední orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta“.

Petr Pavel je civilní osoba a nemá co uvádět v omyl představitele cizích států, byť by to byla „jenom“ prezidentka Tchaj-wanu. Příliš to totiž připomíná ústřední námět z filmu „Vrchní, prchni!“. Před soudem by se z té šlamastyky možná ale chtěl vykroutit výmluvou, že on uznává princip jedné Číny a jakási představitelka Tchaj-wanu je pro něj zcela civilní osobou, takže šlo v podstatě o rozhovor mezi dvěma soukromými osobami, které pouze předstírají, že jsou něco víc. Každopádně předpokládám, že nejvyšší státní zástupce není zcela mimo informační toky, a tudíž že o skutku ví a že učiní zadost své zákonem mu uložené povinnosti stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví.

Zvláště jednání s Michalem Koudelkou vyvolalo diskuse. Zvolený prezident po schůzce vyhlásil, že šéfa BIS jmenuje generálem při první možné příležitosti. Jakkoli se to dalo očekávat, mnohé mohla překvapit reakce novináře Jaroslava Kmenty v časopisu Reportér o tom, že Pavel možná zbrkle pospíchá, aniž zná veškeré okolnosti. Překvapil vás Kmentův názor? Co říkáte na jeho argumenty?

Pavlovo chování vypadá komicky. Jako by spěchal se nahlásit do služby k nadplukovníku Koudelkovi. Povídal k tomu něco v tom smyslu, že s kvalitními informacemi se mu bude vládnout mnohem lépe. Jistě má dobré tušení, že s kvalitními informacemi by se mu vládlo lépe, nicméně ten zádrhel je jinde. Je totiž docela pravděpodobné, že Koudelka mu nebude dávat informace, ale předávat instrukce. Pracovní kontakty ředitele kontrarozvědky a prezidenta jsou zcela v intencích zákona, stejně jako pracovní kontakty ředitele kontrarozvědky s jeho zahraničními protějšky, jejichž pracovní kontakty s politickými špičkami jejich zemí jsou též zcela v intencích zákona.

Nepřekvapil mě Kmentův názor, ale Kmenta. A nejenom on. Více novinářů začíná mít blbé předtuchy ze současného normalizačního vývoje. Budme ale upřímní, jde zejména o rozdělování tučných státních úplatků přítulným médiím. Ty seznamy nejprítulnějších a nejvšehoschopnějších nejsou dlouhé, stojí se fronta, aby se do nich jeden dostal, a aby se z té tlačenice někdo nějak výrazně odlišil, musí provádět takové kousky, které prý odmítají dělat i laboratorní myši.

Pokud jde o Kmentovy argumenty, kterými podrývá Koudelkovu pověst skvělého zpravodajce, neohroženě odhalujícího ruské špiony, slyším je rád, protože mediální mainstream doposud Koudelkovi posluhoval, aby byl zcela mimořádně mediálně viditelný. Koudelka přestupuje zákonné kompetence zpravodajské služby, jak naznačuje Kmenta. Uvádí Koudelkou podepsané výroční blouznění BIS o obsahu školních osnov dějepisu nebo Koudelkou onálepkovanou veřejnou kritiku z božího dopuštění českých političek a politiků coby rozvracení státu, na které tajná služba bude muset reagovat.

To mě přivádí nazpět do minulosti, takže se nevyhnu dvěma anekdotám týkajícím se Plastiků.

Tou první je zhudebnění dvou „slepených“ básní Egona Bondyho. První byla jakýmsi disclaimerem:

„Státy nehanobím. Vůbec žádné. Nikdy. Bondy.“

Načež bezprostředně následovala skladba s textem:

„Ach to státu hanobení, nad to není, nad to není, příslušník se na nás kření, že má frčku k povýšení.“

Tou druhou anekdotou je, že trestní stíhání Plastic People podepsal vyšetřovatel StB Václav Koudelka. Proto jsem Bondyho báseň aktualizoval následně:

„Ach to státu rozvracení, nad to není, nad to není, Koudelka se na nás kření, že má frčku k povýšení.“

Již na podzim Jaroslav Kmenta psal o pozadí případu nelegálních odposlechů prezidenta Zemana a jeho okolí a dal to do souvislosti s případem, který mohla BIS řešit na základě žádosti CIA. Leckdo by to jinak označil za konspiraci, ale vzhledem k autorovi textu si to nikdo nedovolil. Dává to podle vás smysl?

Myslím, že to celé dává smysl ten, že to má pravdivé jádro, ale zádrhel je v tom, jak to trestněprávně dotáhnout. Takže to vyšumělo, protože soustava státního zastupitelství zase nedodržela zákon a nekonala, přestože jí to zákon ukládá, neboť o tomto podezření z extrémně závažného trestného činu se nepochybně někdo ze státních zástupců věrohodně z tisku od Kmenty dozvěděl. Takže to skončilo jako za normalizace, v čemž je nejvyšší státní zástupce velmistr. Kdo ho za to potrestá, šéfa nejmocnější státní instituce?

Pakliže by informace z dotčených Kmentových článků byly reálné, co všechno to znamená? Nakolik lze označit za normální, že kontrarozvědka na žádost služby jiného státu odposlouchává prezidenta vlastního státu?

Kontrarozvědka skutečně může získat cestou vládou povolené zahraniční zpravodajské spolupráce informace, na jejichž základě by soud odposlech prezidenta povolil. Nikdo není mimo zákon. Musí to ale projít zákonným postupem, to znamená, ten zdrojový skutek musí být trestný v naší zemi. Nevím však nic o tom, že by u nás bylo trestné ovlivňovat volby v cizím státě.

Dá se říci, že Koudelkova autorita je natolik silná a jeho pozice neotřesitelná, že zjištění pana Kmenty nezpůsobila celonárodní skandál?

Domnívám se, že si možná nikdo příliš nepřál, aby se v tom někdo extra šťoural, protože kdyby někdo u soudu šermoval s usvědčujícím důkazem, že BIS protizákonně monitorovala prezidentovo okolí, což by bylo mrzuté pro BIS, musel by však předložit záznamy odposlechů, k nimž by se BIS jinak nemohla dostat, jenže jejich obsah by zase mohl mrzet někoho jiného, a to nikoliv ve smyslu toho údajného zahraničního zadání, ale z mnohem přizemnějších důvodů. Takže to skončilo remízou, což je ale pro budoucnost státu ten nejhorší výsledek.

Koudelkovu pozici vůbec nepokládám za silnou, ale zřejmě dokáže manévrovat v silových polích politiků, kteří mají kila másla na hlavě, takže když někdo jen zmíní tu tajnou instituci, ti politici se zpotí až na řiti a jdou Koudelkovi na ruku.

Když si však vzpomenete, kromě toho fušování do dějepisných osnov, i na další zpravodajské výstřednosti Koudelkou řízené BIS, bude to jednou velmi tristní kapitola české zpravodajské historie. A nejde jen o tu navýsost trapnou ricinovou aférku.

Jde i o ten „novičok“, když se hádají, zdali se tu vyráběl, nebo jen probíhala mikrosyntéza, a nikdo prezidentovi neřekne, že jeden z vynálezců novičoku byl v době kauzy Skripal už čtvrt století ve Spojených státech, kam odjel v plné formě, s laboratorí i s dokumentací.

Anebo ty proslulé Vrbětice, kdy Koudelka vrtěl Babišem i Zemanem – a dodneška není vůbec nic vyšetřeno, nikdo není obviněn, pouze se o někom vedou pomlouvačné, doslova pavlačové drby. Na nejvyšší státní úrovni.

Co si z toho celého vzít a jaké závěry vyvodit? Dá nakonec budoucnost za pravdu Miloši Zemanovi a jeho vztahu vůči současné BIS, za což byl kontinuálně kritizován?

Pěkné jsou Kmentovy čtyři otázky pro generála-prezidenta:

1. Schvalujete nezákonnosti tajné služby?
2. Kdo zaručí, že BIS se takhle nebude chovat i v jiných případech?
3. Proč to expremiér Andrej Babiš nechal zajít takhle daleko?
4. Jak Koudelka nad rámec zákona sloužil Babišovi?

Doplnil bych to dalšími – třeba:

Jste si jist, že ty podrazy, které Koudelka udělal Zemanovi a Babišovi, neudělá i vám?

Nebylo by rozumnější držet si zpravodajce více od těla a tlačit státní instituce, aby řádně vykonávaly zákonem jim uloženou kontrolu zpravodajské komunity?

Jste připraven na to, co mají dělat dobré zpravodajské služby, tedy nosit špatné zprávy, s tou ale výhodou, že je vládě a prezidentovi donesou včas, přesné, ověřené a dokážou je okomentovat a

vyhodnotit variantní reakce? Nebo budete chtít jen zprávy dobré, pěkné a plné optimismu?

Zamýšlíte a jste schopen zadávat zpravodajské dotazy akademické komunitě, abyste dostal srovnávací materiál k výstupům zpravodajských služeb?

Dáte - ve svém vlastním zájmu! - podnět trestněprávním institucím, aby se zabývaly podezřeními pana Kmenty?

[ZDROJ](#)